

Montrimų ąžuolas

Vienas iš stambiausių Lietuvos ąžuolų. Spėjama, kad jį bus pasodinęs Vytautas Didysis 1410–1425 m.

Montrimų ąžuolas

Kai kurie faktai leidžia spėti, jog ąžuolą, augantį Rietavo miškų urėdijos Tverų girininkijos Akmenčinės kaime, sodino Vytautas Didysis.

Pirmiausia – amžius, kuris apskaičiuotas pagal kamieno apimtį. Medis pradėjo augti maždaug 1410–1425 metais.

Prie ąžuolo gulintiame akmenyje 1792 m. iškalta, kad ši vieta buvusiam Bliūdalių kaime priklausė Tomui Antoninui Piotrovskiui iš artimo Vytauto bendražygio Mingailos giminės.

Kronikose minima, kad po Žalgirio mūšio Mingailos brolis Vizbaras procese su kryžiuočiais dėl sienų liudijo Vytauto Lietuvos naudai. Už tai buvo apdovanota visa Vizbaro giminė. Dovanas galima tik nuspėti, tačiau tikėtina, jog tai buvo žemės Žemaitijoje, nes Vytautas čia norėjo turėti sau lojalių pavaldinių.

Dabartinis žemės savininkas Aleksandras Montrimas pasakoja, kad prie ąžuolo gulėjo akmuo, ant kurio buvo iškalta, jog šį ąžuolą prieš 500 metų sodino Vytautas Didysis.

Girdiškės bažnyčia

Girdiškės bažnyčios altoriai

Pusiau rimtai galima sakyti, jog Rietavo miškų urėdijos Kaltinėnų girininkijoje esančiame Girdiškės kaime Šv. Mergelės Marijos Snieginės bažnyčia yra miškininkų šventovė, nes joje, vienintelėje Lietuvoje, šoniniai altoriai padaryti iš nužievintų ąžuolų šakų. Altorius suprojektavo ir pastatė architektūrą studijavęs Girdiškės klebonas V. Andrikaitis.

Reščių uosis drauge su kitais

Girdiškės bažnyčios šoninis altorius. Autorius – Girdiškės klebonas V. Andrikaitis

Rėščių uosis

Jis nėra toks garsus kaip Platelių parke augantis Raganos, tačiau taip pat paskelbtas gamtos paminklu. Uosio liemens apimtis – 4,1 m, skersmuo – 1,28 m, skerspjuvio plotas – 1,32 kv. m. Dabartinės Rietavo miškų urėdijos Kaltinėnų girininkijoje jis išdygo daugiau kaip prieš du šimtus metų. Toliau, po klevu, stovėjo dvarelis gyvenamasis namas, o po uosiu buvo kumetynas. Dabar iš jo liko tik suversta akmenų krūva, o uosis tebestovi.

Judrėnų bažnyčia

Šv. Antano Paduviečio vardą turinti bažnyčia nėra tiek ypatinga, kiek legendomis ir mistiniais – kol kas nepaaiškinamais dalykais - apaugusios Judrėnų apylinkės. Bažnyčios šventoriuje buvo palaidota žiauri dvarininkė Bucevičienė. Po to naktimis ji judrėniškiamis ėmė vaidintis, tad su kunigo palaiminimu jos karstą iškasė, galvą padėjo prie kojų ir perlaidojo kažkur dabartinės Rietavo miškų urėdijos Judrėnų girininkijos Judrėnų miške. Žmonės pasakoja, kad juose dabar paklysta net gerai juos žinantys vietiniai gyventojai, į namus sugrįžta mirusieji.

Spėjamas dolmenas – senovinis didelių akmenų statinys

Lopaičių šventvietė

Rietavo miškų urėdijos Tverų girininkijoje esanti ji iki šiol tebėra spėjama, nes mokslininkai jos vis netyrinėja ir nepasako lemiamo žodžio. Argumentų, jog čia galėjo būti šventvietė, – apstu. Tai ir akmenų išdėstymas, ir juose iškalti ženklai, ir spėjamas vientelis dolmenas Lietuvoje, net geografinė Lopaičių padėtis: šventvietė yra tiksliai Žemaitijos viduryje tarp Nemuno, Šventosios, Vadaksties ir Dubysos.

Spėjamas žynio kapas

Akmuo, žmogaus veidu

Kepurėtoji pušis

Rietavo miškų urėdijos Girėnų girininkijos Šventų miške auganti kepurėtąja vadinama pušis viso labo tik ragangrybiu (*Taphrina*) apsikrėtęs medis, tačiau pačioje viršūnėje susipynusi „raganos šluota“ yra tokia įspūdinga, kad ją verta pamatyti iš arčiau.

Plačiau apie Rietavo miškų urėdijoje esančius gamtos, istorijos, kultūros paveldo objektus – <http://www.rietmu.lt/takas.pdf>

Kepurėtoji pušis